

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **D. Ł. S.**

oskarżonego z art. 199 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 27 kwietnia 2016r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił**

**przekazać sprawę sygn. II K [...] przeciwko D. Ł. S. do  
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Ł. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – Sądowi Rejonowemu w B. sprawy D. Ł. S. oskarżonego o czyny z art. 199 § 1 k.k. i inne.

Uzasadniając wniosek Sąd Rejonowy w Ł. wskazał, że za przekazaniem sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. przemawia zły stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu stawiennictwo na rozprawach przed sądem miejscowo właściwym. Z zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza sądowego z okręgu Sądu Okręgowego w B. wynika natomiast, że oskarżony w aktualnym stanie zdrowia może brać udział w rozprawie i czynnościach sądowych w miejscu zamieszkania, tj. przed Sądem Rejonowym w B.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, stanowiącym podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., mieszczą się także szczególne okoliczności natury zdrowotnej uniemożliwiające stawienie oskarżonego na rozprawie. Chodzi jednak o sytuacje wyjątkowe, tj. takie, w których w sprawie zawisłej przed sądem miejscowo właściwym w ogóle nie może rozpocząć się proces albo nie może dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie z powodu stanu zdrowia oskarżonego. Bez wątpienia stan uniemożliwiający procedowanie sądu i tamujący możliwość wydania przez niego orzeczenia jest sprzeczny z interesem wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli zatem możliwe jest usunięcie takiego niepożądanego stanu poprzez dopuszczenie odstępstwa od ogólnych zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę należy przekazać sądowi przed którym oskarżony, uwzględniając jego stan zdrowia, może się stawić (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 sierpnia 2005 r., III KO 47/05, LEX nr 153240; z dnia 28 listopada 2012 r., III KO 79/12, LEX nr 1228574).

Należy przypomnieć, że akt oskarżenia w tej sprawie wpłynął do Sądu Rejonowego w Ł. w dniu 29 grudnia 2014 r. i do tej pory mimo wyznaczania kolejnych terminów rozprawy Sąd ten nie zdołał rozpocząć procesu i wydać merytorycznego rozstrzygnięcia. Taki stan rzeczy wynika z przeszkody, którą powoduje zły stan zdrowia oskarżonego, przy deklarowanej przez niego chęci uczestnictwa w rozprawie.

Z dokumentacji lekarskiej dotyczącej D. Ł. S. wynika, że przebył on udar niedokrwieny mózgu z zespołem mózdkowym i niedowidzeniem połowicznym (k.416-417). Z zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza sądowego z okręgu Sądu Okręgowego w B. w dniu 16 marca 2016 r. wynika ponadto, że oskarżony w aktualnym stanie zdrowia nie może brać udziału w czynnościach przed Sądem Rejonowym w Ł., a przewidywany termin zdolności do stawienia się na wezwanie Sądu określono na dzień 27 czerwca 2016 r. Lekarz sądowy stwierdził jednakże, że zarazem możliwy jest udział oskarżonego w czynnościach procesowych przed sądem w miejscu jego zamieszkania, tj. przed Sądem Rejonowym w B. (k.422).

Stwierdzić zatem należy, że wzgląd na stan zdrowia D. Ł. S. oraz na zapewnienie sprawnego toku postępowania w jego sprawie przemawiają za przekazaniem sprawy oskarżonego sądowi właściwemu według miejsca jego zamieszkania, czyli Sądowi Rejonowemu w B..

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.